

ПРАВОВЕ ВИЗНАЧЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ СЛУЖБИ СУДОВОЇ ОХОРОНИ В УКРАЇНІ

ТЕРЕМЕЦЬКИЙ Владислав Іванович - доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник відділу міжнародного приватного права та правових проблем євроінтеграції НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України; завідувач кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Академії праці, соціальних відносин і туризму (м. Київ, Україна)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2667-5167>

ПОПОВИЧ Тетяна Григорівна - кандидат юридичних наук, старший дослідник, учений секретар НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України (м. Київ, Україна)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2292-4530>

ДЕРЕВ'ЯНКО Богдан Володимирович - доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник відділу міжнародного приватного права та правових проблем євроінтеграції НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України; провідний науковий співробітник відділу господарсько-правових досліджень проблем економічної безпеки Державної установи «Інститут економіко-правових досліджень імені В.К. Мамутова НАН України» (м. Київ, Україна)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7408-8285>

УДК 342.9:347.99 (477)

DOI 10.32782/EP.2023.3.8

Наукове дослідження присвячено проблемам правового розуміння та уточнення повноважень працівників судової охорони в Україні. Вивчено законодавчі і підзаконні акти, які регулюють діяльність служби судової охорони. Досліджено праці науковців, які присвятили свої статті вивченню проблем функціонування цієї служби. Вказано, що повноваження служби судової охорони, закріплені в Законах України «Про судоустрій і статус суддів», «Про Національну поліцію», «Про охоронну діяльність», «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів». Висловлені рекомендації для вдосконалення правового визначення повноважень працівників служби судової охорони.

Ключові слова: Служба судової охорони, повноваження, судова охорона, правове регулювання, Конституція України, суддя, працівник, судоустрій, процесуальні повноваження, компетенція, судовий процес.

Постановка проблеми

Створення нового органу влади потребує належного правового врегулювання його повноважень. Права громадян під час спілкування із представниками держави повинні бути належним чином забезпечені і гарантовані. Виконання державними службовцями покладених на них повноважень повинно слугувати для забезпечення законності та правопорядку. Не можна допускати перевищення або зловживання повноваженнями представника держави. Служба судової охорони (далі – Служба) створена нещодавно, а тому варто дослідити особливості застосування працівниками служби покладених на неї повноважень.

Стан дослідження проблеми

Особливості повноважень різних органів влади достатньо часто ставали предметом наукових досліджень. Під час підготовки статті використовувалися наукові

праці, присвячені визначенню терміна «повноваження» та особливостям правового статусу служби судової охорони. Серед дослідників, які вивчали сутність повноважень у доктрині права варто назвати А. В. Солонар [1, с. 253–256], І. П. Голосніченка та Д. І. Голосніченка [2, с. 162–175].

Незважаючи на те, що Служба створена нещодавно, окремі дослідники у галузі адміністративного права присвятили свої наукові статті проблемам її функціонування. Зокрема, В. О. Кібець надавав значення судовій охороні як одній із гарантій діяльності судів [3, с. 215–217]. З. О. Журавльова досліджувала адміністративно-правовий статус Служби [4, с. 48–53]. О. М. Шевчук аналізував права державних службовців Служби [5, с. 511–514]. Частково схожу компетенцію або обсяг повноважень із Службою в частині забезпечення виконання рішень судів може мати Державна виконавча служба України Міністерства юстиції [6, с. 192–199; 7, с. 229–235]. Однак названі вище науковці лише фрагментарно розглянули повноваження Служби, акцентувавши увагу лише на проблемах реалізації її працівниками окремих повноважень.

Джерельною базою для цього дослідження стали статті названих науковців, законодавчі і підзаконні акти окреслили проблеми правового регулювання повноважень працівників Служби.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є вивчення особливостей правового визначення повноважень працівників Служби судової охорони і надання пропозицій із їх удосконалення. Відповідно до мети наукового дослідження передбачено вирішення таких завдань:

- систематизація правової бази діяльності Служби;
- визначення переліку повноважень працівників Служби;
- розробка рекомендацій для вдосконалення правового забезпечення повноважень службовців цього органу влади.

Наукова новизна дослідження полягає у висловленні пропозицій щодо внесення

змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Кодексу України про адміністративні правопорушення, Положення про Службу судової охорони.

Виклад основного матеріалу

Повноваження різних органів влади та їх посадових осіб достатньо часто є предметом наукових досліджень у сфері адміністративного права. Водночас сам термін «повноваження» відображений у працях лише окремих дослідників. Зокрема, А. В. Солонар наголошує, що поняття «повноваження», «права і обов'язки», «компетенція» є взаємопов'язаними. Сутність повноважень охоплює права і обов'язки посадових осіб певного органу влади [1, с. 255]. І. П. Голосніченко та Д. І. Голосніченко стверджують, що повноваження – це загальне для теорії права та держави поняття, змістом якого є система прав та обов'язків, набутих у легітимний спосіб державою, місцевим самоврядуванням, державними органами й органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, іншими суб'єктами правовідносин з метою забезпечення можливостей, потреб та інтересів людини і громадянина, окремих соціальних груп та суспільства в цілому [2, с. 175]. Наведене визначення найбільш повно відображає сутність повноважень посадових осіб окремого органу влади. Саме цю дефініцію варто використовувати у нашому дослідженні для вивчення повноважень працівників Служби в Україні.

В. О. Кібець наголошує, що випадки злочинних посягань у приміщеннях суду та прояви протиправної поведінки під час судових засідань періодично трапляються. Вирішення організаційних питань, які пов'язані із початком роботи Служби, є запорукою надійного захисту судової незалежності [3, с. 217]. Отже, акцентується увага на необхідності забезпечення громадського порядку під час здійснення правосуддя. З. О. Журавльова пропонує визначення адміністративно-правового статусу Служби. Дослідниця вважає, що цей статус слід розуміти як юридичну категорію, яка структурно включає в себе

складові елементи, за допомогою яких визначаються її завдання, функції, мета створення та діяльності, права й обов'язки в системі правовідносин охорони та громадського порядку в судах, що вирізняють її з-поміж інших правоохоронних органів. Наведені елементи правового статусу дозволяють Службі бути повноцінним учасником адміністративно-правових відносин у питаннях забезпечення захисту прав, свобод та законних інтересів учасників судового процесу [4, с. 52]. Виходячи з наведеного, можна зафіксувати, що сукупність прав і обов'язків працівників Служби є одним із елементів її правового статусу. Саме права й обов'язки службовців охоплюються терміном «повноваження».

О. М. Шевчук звертає увагу на те, що права працівників Служби визначаються повноваженнями цього органу влади. Також дослідник стверджує, що права службовців судової охорони включають загальні права людини і громадянина, права державних службовців і права працівників цієї Служби, встановлені Законом України «Про судоустрій і статус суддів» [5, с. 512]. На жаль, дослідник не аналізує повноваження працівників Служби, визначені у вказаному законодавчому акті.

Повноваження працівників Служби встановлені у ст. 162 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а також у п. 13 і 14 Положення про Службу судової охорони. Варто детально дослідити особливості виконання повноважень, покладених на працівників цього органу влади.

Одним із перших повноважень працівників Служби є забезпечення пропуску осіб до приміщень і будівель суду. Для здійснення цього повноваження працівникам Служби надається право перевіряти в осіб, які входять до приміщення суду, документи, що посвідчують особу. Окрім того, працівники Служби можуть обмежувати доступ окремих осіб до приміщення суду, якщо є підстави вважати, що такі громадяни можуть порушити громадський порядок або створити небезпеку для суддів. Допускається поверхнева перевірка осіб, які входять до приміщення суду, шляхом візуального огляду та огляду ре-

чей, проведення по поверхні вбрання осіб спеціальним приладом або засобом [8].

Вказані повноваження цілком відповідають правам працівників поліції, передбаченим спеціальним законодавством. Терміни «поверхнева перевірка» та «перевірка документів» вживаються, насамперед, у законодавстві, яке регулює повноваження поліцейських. Відповідно до ст. ст. 31–34 Закону України «Про Національну поліцію» перевірка документів і поверхнева перевірка належать до превентивних поліцейських заходів. Встановлено підстави для перевірки документів і проведення поверхневої перевірки. Зауважимо, що відповідно до ч. 3 ст. 34 Закону України «Про Національну поліцію» поверхнева перевірка здійснюється поліцейським відповідної статі. Водночас у невідкладних випадках такий захід може здійснити будь-який поліцейський лише з використанням спеціального приладу або засобу [9].

Наведена вище норма є суттєвою гарантією особистої недоторканності та прав громадян. Вважаємо, що аналогічну норму слід закріпити і в ст. 162 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», яка регулює повноваження працівників Служби. Отже, першим повноваженням працівників Служби є забезпечення пропуску відвідувачів до приміщень суду. Для реалізації цього повноваження можуть бути застосовані поверхневий огляд та перевірка документів у громадян, які мають намір потрапити до приміщення суду. В окремих випадках допуск конкретного громадянина до будівлі суду може бути обмежений.

Наступне повноваження працівників Служби полягає у здійсненні заходів з охорони, забезпеченні недоторканності та цілісності приміщень судів, органів і установ системи правосуддя, недоторканності та цілісності розташованого у таких приміщеннях майна, запобігання, недопущення чи припинення протиправних дій щодо нього. Для виконання цього завдання працівникам Служби надається право затримувати осіб, які незаконно проникли або намагаються незаконно проникнути до приміщень суду, здійснювати особистий огляд та огляд речей у таких осіб [8].

Цілоком обґрунтованим виглядає здійснення працівниками Служби заходів щодо забезпечення недоторканності приміщень судів. Але виникають питання відносно підстав для затримання осіб, які незаконно проникли до приміщення суду.

У ст. 263 КУпАП встановлено перелік органів і посадових осіб, які мають право здійснювати адміністративне затримання у разі вчинення адміністративного правопорушення [10]. Але працівників Служби у цьому переліку немає. Незаконне проникнення до суду можна кваліфікувати як адміністративне правопорушення, передбачене ст. 173 КУпАП «Дрібне хуліганство» або ст. 185-3 КУпАП «Прояв неповаги до суду». Але складати протокол про адміністративне правопорушення, передбачене ст. 173 КУпАП «Дрібне хуліганство», мають право поліцейські, а не співробітники та інші працівники Служби. Також у разі прояву неповаги до суду протокол про адміністративне правопорушення складає судовий розпорядник, а не працівник Служби. Отже, для визначення правових підстав затримання громадян працівниками Служби у ст. 263 КУпАП варто передбачити право співробітників чи інших працівників Служби здійснювати адміністративне затримання осіб, які вчинили дрібне хуліганство або прояв неповаги до суду. Метою затримання буде складення протоколу про адміністративне правопорушення судовим розпорядником або працівниками поліції.

Варто зауважити, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 162 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» працівники Служби повинні забезпечувати громадський порядок та реагувати на його порушення і прояви неповаги до суду. Для виконання цього завдання їм надається право застосовувати зброю, заходи фізичного впливу та спеціальні засоби у випадку та в порядку, передбачених у Законах України «Про Національну поліцію» та «Про охоронну діяльність» [8]. Порядок і підстави застосування зброї, заходів фізичного впливу і спеціальних засобів встановлені у ст. ст. 44–46 Закону України «Про Національну поліцію» [9]. Основними причинами для

застосування подібних заходів є вчинення злочину або кримінального правопорушення. Цілоком припустимо, що один із учасників судового процесу під впливом емоцій внаслідок відхилення позову або іншого неприйняттого для нього судового рішення може вчинити певне адміністративне правопорушення або злочин. Працівники Служби повинні реагувати на такі випадки для припинення протиправних дій.

Також відповідно до ст. 16 Закону України «Про охоронну діяльність» встановлено право охоронців застосовувати спеціальні засоби та заходи фізичного впливу для запобігання проникненню на охоронюваний об'єкт, у випадку необхідності затримання правопорушника [11]. Будівлі судів перебувають під охороною Служби. Отже, положення норми ст. 16 Закону України «Про охоронну діяльність» цілоком відповідають сутності повноважень працівників Служби. Законодавство про охоронну діяльність та про поліцію встановлює належні підстави для застосування працівниками Служби заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та навіть зброї.

Наступний блок повноважень працівників Служби пов'язаний із охороною життя і здоров'я суддів у разі виникнення небезпеки. Відповідно до п. 4 і п. 5 ч. 1 ст. 162 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» одним із завдань працівників Служби є здійснення заходів із запобігання загрозам особистій безпеці суддів, членів їх сімей, працівників суду, реагування на протиправні дії, пов'язані із посяганням на суддів, членів їх сімей, працівників суду, учасників судового процесу. Якщо від судді надходить заява про гарантування безпеки, то працівники Служби зобов'язані вжити заходів щодо охорони життя і здоров'я особисто судді та членів його родини [8]. Під час розгляду кримінальних справ або цивільних позовів на адресу судді можуть надходити погрози застосування насильства для забезпечення необхідного судового рішення. У такому разі суддя може звернутися до поліції із заявою про вчинення кримінального пра-

вопорушення та до голови суду із заявою про застосування спеціальних заходів гарантування безпеки.

Відповідно до ст. 14 і ст. 15 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» рішення про застосування заходів безпеки до судді приймає голова відповідного суду. Здійснення таких заходів покладається на працівників Служби [12]. При цьому судові охоронці не мають права проводити оперативно-розшукові заходи та слідчі дії у кримінальному провадженні про посягання на життя або здоров'я судді. Вказані процесуальні повноваження належать до завдань поліції.

Положення про службу судової охорони деталізує перелік повноважень працівників Служби у випадку застосування спеціальних заходів охорони судді. Згідно із п. 13 і п. 14 названого Положення судові охоронці вживають заходів негайного реагування на кожний випадок протиправних дій, що став їм відомий, забезпечують захист життя, здоров'я, гідності, житла та майна осіб, взятих під захист, відповідно до характеру загрози, своєчасно повідомляють підзахисних осіб про зміну або скасування заходів щодо їх безпеки. Норми положення надають право працівникам Служби вимагати від підзахисних осіб додержання умов здійснення заходів безпеки, а також виконання законних розпоряджень, пов'язаних із застосуванням цих заходів. Також працівники Служби мають право витребувати необхідні матеріали та одержувати пояснення без провадження слідчих дій за заявами і повідомленнями про загрозу безпеці осіб, взятих під захист [13]. Більшість із наведених повноважень цілком відповідають правам працівників Служби щодо забезпечення безпеки суддів, які взяті під захист, закріплених у ст. 162 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Водночас, право отримувати пояснення і витребувати документи під час застосування заходів безпеки без проведення слідчих дій не передбачено в законодавстві. Варто нагадати, що згідно з ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної

влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень та в спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [14]. Отже, право працівників Служби одержувати пояснення від громадян та витребувати документи від підприємств, передбачене пп. 6-1 п. 14 Положення про службу, варто або скасувати, або закріпити у нормах законів.

Варто наголосити, що перелік спеціальних заходів гарантування безпеки, встановлений у ст. 5 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», включає особисту охорону, а також охорону житла і майна [12]. Отже, працівники Служби можуть здійснювати не лише охорону приміщень суду, але й охорону суддів удома. Серед заходів гарантування безпеки є використання технічних засобів контролю і прослуховування телефонних переговорів. Названу діяльність можна віднести до оперативно-розшукових заходів, перелік яких встановлено у ст. 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність». Але працівники Служби не належать до підрозділів, які мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність відповідно до ст. 5 названого Закону України [15]. Прослуховування телефонних переговорів належить до таких негласних слідчих дій, як втручання у приватне спілкування відповідно до ст. 258 КПК України [16]. Водночас Служба не має повноважень щодо здійснення досудового слідства. Тому працівників Служби або варто позбавити права на прослуховування телефонних переговорів, або надати підрозділам Служби право здійснювати оперативно-розшукову діяльність. Зрозуміло, що в останньому випадку слід буде обмежити здійснення такої діяльності потребою у реалізації основних своїх завдань із захисту та охорони життя і здоров'я суддів.

Для вдосконалення правових засад роботи Служби необхідно звернути увагу на ще одне повноваження, закріплене у Положенні про Службу. Згідно з пп. 14 п. 14 Положення про Службу її працівники мають право одержувати в установленому за-

конодавством порядку від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та їх посадових осіб, а також громадян та їх об'єднань інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на неї завдань [13]. При цьому працівники Служби мають право одержувати певну інформацію у встановленому законодавством порядку. Але порядок отримання відомостей від підприємств і громадян працівниками Служби у Законі України «Про судоустрій і статус суддів» не встановлений. Отже, відповідне право варто передбачити у названому законодавчому акті або скасувати пп. 14 п. 14 Положення про службу судової охорони.

Висновок

Повноваження працівників Служби закріплені у Законі України «Про судоустрій і статус суддів», Положенні про службу судової охорони, Законах України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», «Про Національну поліцію», «Про охоронну діяльність». Повноваження працівників Служби полягають у забезпеченні пропуску відвідувачів до суду, контролі за дотриманням громадського порядку у приміщенні суду, охороні будівлі суду та забезпеченні захисту життя і здоров'я суддів і членів їх родин у разі застосування спеціальних заходів гарантування безпеки. Працівники Служби мають право здійснювати перевірку документів і поверхневий огляд громадян, які бажають пройти до суду, затримувати порушників порядку, оглядати територію, будівлю і приміщення суду.

Для вдосконалення правового забезпечення здійснення повноважень працівниками Служби пропонуємо внесення таких змін до законодавства:

1. У ст. 162 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» варто закріпити норму, згідно із якою поверхнева перевірка відвідувача суду здійснюється працівником Служби відповідної статі. Водночас у невідкладних випадках такий захід може здійснити будь-який працівник лише з ви-

користанням спеціального приладу або засобу.

2. Серед норм ст. 263 КУпАП варто передбачити право працівників Служби здійснювати адміністративне затримання осіб, які вчинили дрібне хуліганство або прояв неповаги до суду.

3. Доповнити ст. 162 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» правом працівників Служби одержувати документи від підприємств, установ і організацій, опитувати громадян у добровільному порядку з питань, які стосуються виконання покладених на Службу завдань.

Перспективи подальших досліджень діяльності Служби можуть стосуватися як повноважень самих працівників Служби, так і службово-трудових відносин під час проходження служби, адміністративного підпорядкування органів управління Службою та ін.

Література

1. Солонар А. В. Окремі аспекти розкриття змісту поняття «повноваження». *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 2. С. 253–256.
2. Голосніченко І. П., Голосніченко Д. І. Теорія повноважень: їх легітимність та врахування потреб та інтересів при встановленні на законодавчому рівні. *Вісник НТУ «КПІ». Серія «Політологія. Соціологія. Право»*. 2011. № 1. С. 162–175.
3. Кібець В. О. Судова охорона як одна із гарантій діяльності судів. *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. № 1. С. 215–217.
4. Журавльова З. О. Адміністративно-правовий статус служби судової охорони. *Вісник Академії праці, соціальних відносин і туризму*. 2020. № 3–4. С. 48–53.
5. Шевчук О. М. Права державних службовців служби судової охорони. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 10. С. 511–514.
6. Дерев'яно Б.В. Періодизація правового регулювання виконання рішень господарських та інших судів. *Університетські наукові записки*. 2014. № 2 (50). С. 192–199.

7. Деревянко Б. Становлення законодавства і практики діяльності органів із забезпечення виконання рішень господарських та інших судів у 1990-2005 роках. *Актуальні проблеми держави і права*. 2014. Вип. 73. С. 229–235.

8. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

9. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

10. Кодекс про адміністративні правопорушення: Закон України від 7 грудня 1984 року № 8073-X. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#top> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

11. Про охоронну діяльність: Закон України від 22 березня 2012 року № 4616-VI. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4616-17#Text> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

12. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 грудня 1993 року № 3781-XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

13. Про затвердження Положення про Службу судової охорони: рішення Вищої ради правосуддя від 4 квітня 2019 року № 1051/0/15-19. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1051910-19#top> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

14. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 року. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

15. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого

1992 року № 2135-XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

16. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 29 травня 2023 року).

Teremetskyi V., Doctor of Law, Professor, Leading research scientist of the Department of International Private and Comparative Law, Academician F. H. Burchak Scientific Research Institute of Private Law and Entrepreneurship of the NALS of Ukraine (Kyiv); Head of Constitutional, administrative and economic law department of the Academy of Labour, Social Relations and Tourism, (Kyiv, Ukraine)

Popovych T., PhD in Law, Senior Researcher, Academic Secretary, Academician F. H. Burchak Scientific Research Institute of Private Law and Entrepreneurship of the NALS of Ukraine (Kyiv);

Derevyanko B., Doctor of Law, Professor, Chief Scientific Researcher of the Department of International Private and Comparative Law, Academician F. H. Burchak Scientific Research Institute of Private Law and Entrepreneurship of the NALS of Ukraine (Kyiv); Leading Researcher of the Department of economic and legal studies of economic security and safety issues, State Organization "V. Mamutov Institute of Economic and Legal Research of the National Academy of Sciences of Ukraine" (Kyiv)

LEGAL REGULATION OF THE POWERS OF COURT SECURITY SERVICE EMPLOYEES IN UKRAINE

The scientific research is devoted to the problems of legal regulation of the powers of court security service employees in Ukraine. Legislative and subordinate acts that regulate the activities of the court security service were studied. The works of scientists who have devoted their articles to studying the problems of this service were analyzed. The powers of the court security service are established in the Laws of Ukraine On the Judiciary and

the Status of Judges, On the National Police, On Security Activity, On State Protection of Court Employees and Law Enforcement Officials. The norms of the law on the judiciary that establish the powers of court security service employees are compared with the norms of police and administrative offense legislation. The peculiarities of performing procedural actions by service employees within their powers are studied. The rights of court security service employees, established in the Service Regulations, are compared with the norms of legislation. It is asserted that certain powers of officials provided for in the Service Regulations of the court security service are not provided for in the legislation. Recommendations are given for improving the legal regulation of the powers of court security service employees. It is proposed to amend Article 162 of the Law of Ukraine On the Judiciary and the Status of Judges regard-

ing the establishment of the procedure for inspecting court visitors. Among the norms of Article 263 of the Code of Administrative Offenses, it is worth providing for the right of court security service employees to make administrative detention of persons who have committed minor hooliganism or showed disrespect to the court. It is worth supplementing Article 162 of the Law of Ukraine On the Judiciary and the Status of Judges with the right of court security service employees to receive documents from enterprises, institutions, and organizations, as well as to question citizens voluntarily on issues related to the performance of their duties.

Key words: Judicial protection service, powers, court security, legal regulation, Constitution of Ukraine, judge, employee, judicial system, procedural powers, competence, judicial process.